

DE

LITHOTOMIAE ME- THODO BILATERALI.

DISSE^TAT^O IA^NU^GR^AL^IS
CHIRURGICA,

QUAM

AUCTORITATE AMPLISSIMI MEDICORUM ORDINIS

IN

CAESAREA UNIVERSITATE LITTERARUM
DORPATENSI,

UT GRADUM

DOCTORIS MEDICINAE

RITE CONSEQUATUR,

PUBLICE DEFENDET

AUCTOR

Theodorus Inosemtzew.

DORPATI LIVONORUM,

TYPIS J. C. SCHÜNMANNI, TYPOGRAPHI ACADEMICI.
MDCCXXXIII.

PRAEFATIO.

Imprimatur

haec dissertatio ea lege, ut, simulac typis excusa fuerit,
quinque ejus exempla collegio explorandis libris constituto
tradantur.

Dorpati Livon. d. xxx. mens. Jannuarii mccccxxxiii.

Dr. Frider. Erdmann,
h. t. Ord. Med. Decanus.

Lithotomia, antiquioribus temporibus, tam dubia
tamque ambigua habita, licet nostra aetate, aegro
lithiasi affecto, certam opem ferre possit; tamen mirari subeat, nonnullas nunc, easque certas ejus per
ficiendae methodos, faustissimo ornatas eventu, qua
lis prosector, (ut unam hanc instar omnium eximere
liceat), bilateralis est sectio, haud ita prompte om
nium plausum tulisse. Quin etiam non desunt ali
qui, veluti Dr. Grosheim ¹⁾, qui pancis tantum ca
sibus innixi, eam prorsus adhibendam non esse, cla
mitent. — Sectio bilateralis hucusque fere in Gal
lia tantum, ibique non a multis chirurgis in usum
vocatur. Sectio tamen haec inter caeteras methodos
calculum extrahendi facillima, operatori atque ae
grotanti tutissima, digna est, quae majoris, quam
solet, aestimetur. — Nam inter omnes casus, ubi
sectio haec in usum vocata fuit, unus tantum, quod

---

1) Lehrbuch der operativen Chirurgie. T. II. p. 305.
Berlin 1831.

sciam, infeliciter cessit, cum cel. Dupuytren sectionem hanc cum sectione rectovesicali vel Sansoniana coniunxitset ¹⁾). Quapropter hujus methodi praestantiam, re undique perpensa, post frequentes sectiones, a me in cadaveribus institutas, postquam cognovissem, in hac dissertatione mea eam exponere apud animum meum constitui.

Dissertatio haec tribus constat partibus: quarum prima, historiam hujus methodi, adnotacionibus nonnullis instructam, complectitur; altera, notiones lithotomiae per perinæum in genere et speciatim sectionis bilateralis, ad operationem hanc tutius insituendam necessarias, comprehendit; tercia denique descriptionem ipsius operationis secundum hanc methodum perficiendae, continet.

SECTIO PRIMA.

Caput I.

Historia methodi.

§. 1. Sub nomine *sectionis bilateralis* (la Taille bilatérale, der zweiseitige Steinschnitt, дву-

1) Revue médicale françoise et étrangère et Journal de Clinique de l'Hôtel-Dieu, de la Charité et des grands hôpitaux de Paris, T. 1. p. 9 — 15. 1829.

стороннее сечение), ea calculum extrahendi intellegitur methodus, ubi collum urethrae et prostata illud ambiens ex utroque latere scinditur; prostata quidem aut transversali, aut obliqua sectione, sursum vel deorsum spectante, dividitur; quae variationes notatu dignae sunt, quia magnitudo aperturæ in collo urethrae ex directione sectionis multum pendet, etiamsi nomen methodi peculiaris non mercantur.

§. 2. Sectio bilateralis originem suam ab Aurelio Celso dicit: temporis decursu methodus Celsiana majorem perfectionis gradum assecuta est, variis auctoribus varie interpretantibus locum ejus de hac re insignem, subobscurum. „Qui ita: *incidi*, inquit, *super vesicae cervicem* *juxta anum cutis plaga lunata usque ad cervicem vesicae* *debet*, *cornibus ad coxas spectantibus* *paululum*: *deinde ea parte*, *qua resima plaga est*, *etiamnum sub cute*, *altera transversa plaga facienda est*, *qua cervix aperiatur*; *donec urinae iter pateat sic*, *ut plaga paulo major*, *quam calculus sit* ¹⁾).

Patet ergo ex his, *apparatum parvum* cogitationem tantum viris doctis de hac recentiori me-

1) A. Celsus: de Medicina, Lib. VII. Cap. 26. Ed. Car. Chr. Krause; Lipsiac. MDCCLXVI. pag. 477. 30.

hodo injecisse, quae cum methodo Celsiana non multa communia habet. Celso auctore in hac operatione, quae infantibus tantummodo competit, aperitur cervix vel alia quaclibet pars ipsius corporis vesicae urinariae, eam enim hujus organi perscindit partem, quae calculum, ad perinaeum protrusum obtigit; iu bilaterali vero methodo, secundum regulas artis peracta, laesio harum partium, tanquam inutilis atque vitae aegrotantis periculosa, evitatur.

§. 3. Colombat ¹⁾, Murat ²⁾, Grosheim ³⁾ aliique Petrum Franconem primum post Celsum collum urethrae et prostatam in duobus lateribus aperire voluisse affirmant, id quod ex forma instrumenti, ab hoc operatore ad lithotomiam inventi atque *Tenailles incisives* nominati, collegebant ⁴⁾.

Quod instrumentum eo consilio a Petro Francone inventum, ut incidendo facilem recessum partium effugeret ⁵⁾, cum antea cultro tonsorio (Rasoir)

ad itinerarium lithotomicum incidere soleret. Incisio vero erat non transversa, sed obliqua a latere raphes, id, quod ex metu ejus, ne raphen laederet, concludi potest ¹⁾. Unde patet forcipem ejus collum urethrae et glandulam prostataim ex uno tantum latere idque sursum et deorsum incidisse.

§. 4. Ipse ill. Bromfield de sectione bilateralis, eo tantum optime meritus est, quod in operatione a Celso descripta, quid sub nomine coxarum intelligendum sit, recte monstravit ²⁾, — coxae vero hae nonnisi tubera ischii apud Celsum significant. — Methodus vero Celsiana nullam aliam variationem experta est.

§. 5. Primus fuit cel. A. Cooper, qui sub finem praeteriti seculi, collum urethrae et gl. prostatam in duobus lateribus perscindere proposuit. Aegerime fero, me nullibi ejus methodi descriptionem invenisse, in qua et incisio semilunaris externa et prostatae incisio bilateralis locum habuisse videntur, id, quod certe ex forma ejus dilatatorii scindentis duplicitis ³⁾ concludendum est. Caeterum ne ipse quidem ill. Samoel Cooper causam

1) Revue médicale, 1830. T. I. p. 414.

2) Encyclopédie der medicinischen Wissenschaften, herausgegeben von Ludw. Meissner und Carl Christian Schmidt. Leipzig, 1832. im Artikel Lithotomia, p. 78. VIII. Band.

3) Lehrbuch der operativen Chirurgie. 2. Th. p. 568. Berlin, 1831.

4) Traité des Hernies, par Pierre Franco. p. 152. à Lyon, 1561.

5) P. Franco, l. c. p. 151.

1) P. Franco l. c. pag. 123.

2) Bromfield's chirurgische Wahrnehmungen, p. 337 — 392. Leipzig, 1774.

3) Icones instrumentorum a cl. J. H. Savigny Tab. VI. fig. 4. London, 1778.

aliquam attulit, cur cel. A. Cooper hoc instrumento uti desierisset, cuius tamen ope lithotomiam in nosocomio Londinensi, *de Guy* dicto, Aestleyum perfecisse, ipse narrat ¹⁾.

§. 6. Varia incisionis externae in methodo Celsiana explicatio, anno 1805 ad accuratiorem apparatus parvi indagationem ill. Professori Chaussier Parisii ansam praebuit. — Per multa experientia ab ill. Chaussier, adjuvante Prosectori Ribes, in cadaveribus instituta, iter amplius commodius usque ad calculos majoris voluminis, quam in sectione laterali, extrahendos, monstrarunt.

Prosperi exitus spes, si quando haec methodus in vivis adhibita fuisset, ill. Chaussier ad hanc methodum magis excolendam excitavit; — ita, ut quod in methodo Celsiana tanquam casu et variis in locis vesicae urinariae peragebatur, legibus certis nunc definiretur, utque incisio, iis regulis conservatis, quae in sectione laterali observari solent, per partem membranaceam urethrae et collum ipsius, fieret. — Gujus novae methodi descriptio eodem etiam anno, quo inventa, prodidit hoc nomine: „*Propositions sur divers objets de Médecine par Morland.*“ — Cum

mihi, ut hanc dissertationem perlegerem, non contigerit, in exponenda hac Chausseriana methodo cl. Ollivier sequar, opus ipsius de sectione transversali, prae oculis habens.

§. 7. Aegrotus in situm magis horizontalem, quam hoc in laterali sectione fieri solet, collocatur; ita ut caput ipsius inferius jaceat, quam pelvis, quae hanc ob causam horizontaliter ponitur, ut perinaeum ita intensius fiat atque operationi magis idoneum. — Itinerarium lithotomicum simplex vel potius secundum Chaussier opinionem, duobus sulcis in parte sua convexa instructum, in loco maximae ejus convexitatis convergentibus, per urethram in vesicam urinariam inducitur, et ministro traditur, qui eum sustinet et simul scrotum sursum trahit, ut perinaeum magis etiam intendatur. — Tribus manus sinistram digitis (indice, annulari atque medio), operator deprimit anum ad os coccygis; dextra vero manu, scalpello convexo, robusto, manubrio longo instructo, incisionem cutis atque partium ei subiacentium, semilunarem facit. — Incipit vero incisio haec a raphe in latere dextro duabus v. tribus centimetris atque per raphen, unum atque dimidium centimetrum supra anum in latus ani sinistrum producitur, finiturque aliquantulum inferius, quam incepit erat. — Dein operator duobus digitis (medio et indice) in vulnus protrusis, intestinum rectum ad inferiora deprimit, ne vimirum illud offend-

1) Dictionnaire de Chirurgie pratique, par S. Cooper; traduit de l'Anglois, sur la 5 Edition, 11 Partie pag. 68. — Paris. 1828.

datur cultro, quo ulterius viam ad partem membranaceam urethrae aperit; parte membranacea demum denudata, quam cautissime, in spatio linearum quatuor, scindit. — Collum vero urethrae et prosta^ta vario modo perscinditur, id quod ab eo, utrum simplex an cum duobus sulcis adhibeatur itinerarium et ab ipso instrumento, quo operatio perficitur, pendet.

Chaussier cultrum omnibus reliquis instrumentis anteponens, sequenti modo hanc rem perficit: Aperta parte membranacea, quantum hoc ad tutam apicis cultri in itinerarii sulcum protrusionem exigitur, operator manubrium itinerarii manu sinistra capit, fortiter illud ad inguen patientis dextrum inclinat, ut convexitas hujus instrumenti cum sulco suo, magis in directione parallela cum ramo descendente ossis pubis et ascenden^te ischii ponatur; quo facto pristina partis membranaceae incisio per partem urethrae prostaticam usque ad basin glandulae prostatæ continuatur. — Finita tali modo colli urethrae et prostatae incisione in latere sinistro, manubrium ad inguen sinistrum eodem consilio eademque directione conservata atque in prima lateris sinistri incisione, inclinatur perficitur quo in latere dextro colli urethrae et prostatae incisio, quae ab eodem punto atque prima partis membranaceae incisio, incipienda est. — Haec operatio facilior certiorque secundum Chaussier opinionem evadit, si itinerarium

cum duobus sulcis, altero ad sinistrum, altero ad dextrum latus divergentibus, in usum vocetur.

Caeterum jam ill. Chaussier docuit, hunc operationis actum, lithotomo occulto duplice vel a Flurant vel a Louis in seminarum usum excogitato, peragi posse, vel aptius etiam scalpello recto, quem specillo sulcato regimus, primum ad sinistrum, dein ad dextrum colli urethrae latus, dirigentes. — Quae tamen Chaussieriana methodi Celsiana perfectio, tum cognitione perfecta anatomiae, tum encheiresi chirurgica magna eminens, non solum ad usum aegrotantium unquam vocata fuit, sed ne nota quidem inter eruditos erat; quippe quae in dissertatione, nomine parum congruo insignita, (vide §. 6.) exposita fuisset.

§. 8. Ill. Beclard in dissertatione sua inaugurali ¹⁾, Chaussieriana de methodo Celsiana sententiae ignarus ²⁾, eodemque modo atque ill. Chaussier, loco Celsiano explicato, in hac operatione duo praecipua momenta animadvertenda esse existimavit: a) pars urethrae membranacea de-

¹⁾ Propositions sur quelques points de médecine. Paris. Août. 1813.

²⁾ C. P. Ollivier (d'Angers) in tractatu: Traité de l'opération de la Taille par A. Scarpa; traduit de l'italien par C. P. Ollivier (d'Angers). Paris 1826. pag. 231, 233.

nudanda a partibus eam obtegentibus, plaga lunata, supra anum facta, convexitatis ejus neglecta ratione, sursum ne, an deorsum illa spectet; b) collum urethrae et prostata plaga transversa, item ex membranacea parte aprienda; quae omnia sequenti modo peregit:

Itinerario lithotomico in vesicam urinariam introducto, parteque membranacea plaga lunata ab integumentis communibus aliisque partibus mollibus denudata atque aperta, in orificio hoc, dilatatorium suum scindens duplex¹⁾ immittit, concavitate ad inferiora spectante, cuius quidem ope in directione fere transversa, perscindit collum urethrae et glandulam prostatam. — Teste Ollivierio²⁾ lithotomum occultum duplicum, ad hunc operationis actum peragendum ill. Beclard etiam invenit.

§. 9. Attamen hujus viri erudit, quos propter hanc methodum suscepit labores, per aliquot annos non vocati ad usum. Tum decursu temporis cel. Dupuytreno probatus Bechard hanc operationem in vivis peregit, sed longe alio ab eo, quam descriptimus modo et ita quidem: Aegrotus in eodem situ atque in sectione laterali, collocatur atque stabilitur. Itinerarium lithotomicum in vesicam urinariam in-

ductum, a ministro non sustinetur, ne partium situs normalis, magna earum mobilitate immutetur. Feicit deinde sectionem cutis atque aliarum partium mollium, quae partem membranaceam obtiegunt, eodem modo atque in lateralí sectione, id est in triangulo perinaei sinistro inter musculum bulbocavernosum et ischiocavernosum, ope longi, robusti, convexi atque in parte tercia apicis sui, scindentis cultri¹⁾. — Hac incisione facta, apicem cultri, duce digito indice sinistram manus, inter urethrae bulbum et partem ejus prostaticam, prodrudit, prius partem membranaceam denudat et deinde incidit. — Tum manubrium itinerarii lithotomici manus sinistra capit et fortiter inclinat ad inguen aegroti dextrum, ut hoc ex motu, sulcus itinerarii lithotomici et simul cum eo pars cultri scindens in transversam fere, tamen obliquam atque ad inferiora conversam directionem redigatur; quo facto cultrum ad exteriora trahens pristinaque vulneris directione conservata, collum urethrae et prostatam incidit in directione plus minus transversa, ut per hanc vasorum ejaculatoriorum et in genere corporis vesicae Lieutaudii incisio evitetur.

Si tali modo facta in collo urethrae et prostata apertura sufficit ad calculum extrahendum, tum ille eximitur operatioque, his omnibus peractis, finitur;

1) Id vero est culter paululum convexus fere planus in latere convexo rostro praeditus.

2) L. c. de la Taille transversale. p. 235.

1) Ollivier (d'Angers) l. c. Tab. V. fig. 3.

sin minus, tum in vulnus iam factum, culter rectus Pottii immittitur ejusque ope, vulnus in latere prostatae sinistro magis etiam dilatatur, tantum scilicet, quantum hoc licet, atque necesse est.

Quando vero et haec ulterius continuata incisio non sufficit ad calculum majoris voluminis eximendum, tum cultro etiam Pottii recto, duce aut specillo sulcato aut dilatatorio obtuso, aut quod melius est, indice digito manus sinistram, peragit alteram primae similem incisionem in latere colli urethrae et prostatae dextro, forcipeque lithotomico, in vesicam inducto, calculum extrahit.

Operatio diutius durans, incisio prostatae non definita, in vesicam vulnusque instrumentorum inductio repetita, aegroti ex hoc dolores aucti iisque supervacanei, — haec sunt quae inprimis contra hanc optimam methodum dici possunt.

§. 10. Cel. Dupuytren fuit primus, qui hanc novam, jam eo perfectionis a variis qui eum antecesserant, promotam methodum in usum vocavit. Qui vir, ut anatomicae artis peritissimus, utilitate hujus methodi probe perspecta, inprimis in iis casibus, ubi calculus sat magnus est, anno 1824 primum in vivo operationem secundum hanc methodum cum eventu faustissimo fecit; nam in operatione ipsa nullum impedimentum occurrit, calculus leviori modo extractus aegrotusque brevi tempore restitutus est. Eodem etiam anno

adhuc hujus operationis quater a se susceptae eundem felicissimum eventum vidit. Tali modo ipsa experientia hujus novae methodi utilitate probata, eam in opere suo ¹⁾, 15. Julii, eodem 1824 anno in sectione Chirurgica Academiae Parisiensis defendit.

§. 11. Inter caetera in hac operatione adhibenda instrumenta, duo eorum maxime meliora facia atque sections bilateralis in primis a cel. Dupuytren accomodata sunt. Quorum primum est: *Itinerarium lithotomicum*, quod ut facilius immitteretur in vesicam urinariam: a) apici ejus formam olivae dedit, ut hujus ope plicae membranae in urethra mucosae facilis explicarentur; b) sulcum in convexitate positum, largiore, ut ea facilis tactu agnosceretur, fecit.

Secundum instrumentum, ab eo emendatum, est *lithotomus occultus duplex* ²⁾, qui manubrio, cultris et vagina constans, formam habet aliquantulum arcuatam, concavitate ad inferiora spectantem; cultri ejusdem formae, in apice suo globulis praediti, vaginisque exeuntes segmentum circuli describunt.

¹⁾ Quod excerptum vide in *Revue médicale* T. I. 1825. pag. 305.

²⁾ *Handbuch der Akiurgie* von Ernst Blasius: Tab. XXXVII. fig. 7. 8. 9. 10. Halle. 1810.

Magnitudo exitus cultrorum ergo et divergentiae eorum a mechanismo sat simplici manubrii pendet, et quidem inter spiras moventes, manubrium conoidesforme, ligneum positum est, apice suo ad posteriorem vaginae extremitatem spectans et cum ea cochleae ope, per centrum manubrii transeuntis, conjunctum. Hujus cochleae ope, potest totum manubrium ad anteriora protrudi, si cochlea a sinistro ad dextrum vertitur; si vero cum cochleae pristino contrarius motus communicatur, id est a dextro ad sinistrum latus, tum manubrium ad posteriora recedit. Ex hac apropositu et manubrii conici a vagina recessu fit, ut spirae cultros moventes compressae, in primo casu citius, parti manubrii editiori occurrant, quam in secundo; hac etiam ex causa evidenter et cultri aut majus aut minus spatium, vaginae exeuntes, percurrere debeant.

In cochlea numeri inveniuntur, qui ubi in iis manubrium relinquuntur, gradum exitus cultrorum monstrant. Ultimus gradus, cultri cuiuslibet lateris exitus, novem lineas complectitur, ergo 18 linearum est in duobus.

§. 12. Operatio ipsa secundum Dupuytren¹⁾. Aegroto eodem modo atque in sectione

lateralis collocato atque stabilito, itinerarium lithotomicum in vesicam urinariam inducitur, et ministero, ut verticali in directione cum aegrotantis corpore teneatur, traditur. Operator, acuminati ope scalpelli, inter tuberositatem ischii dextram et anum, in spatio dimidii vel unius pollicis a latere hujus, (si arcus pubis hoc permittit) incisionem externam incipit atque eam, ut formam plagae lunatae referat, sursum per raphen, sex lineas supra anum ducens, in latere perinaei sinistro, pariter atque in dextro, inter ischii tuberositatem sinistram atque anum terminat. Secunda plaga simili, partes, urethrae partem membranaceam, obtengentes, secantur. Quo facto, digito indice manus sinistrae in vulnus immisso sulcoque itinerarii lithotomici tactu explorato, partem inferiorem membranaceae in urethra partiis in spatio 4 — 6 linearum incidit atque unguem indicis manus sinistrae in denudatum sulcum itinerarii ponit. — Duce hoc ungue postea, lithotomus occultus duplex, concavitate ad superiora spectans, apice suo in sulcum inducitur; quod metallorum sono motuque breviori instrumentorum eductus cel. Dupuytren manubrium itinerarii lithotomici manu sinistra sumit idque paullulum ad abdomen aegrotantis inclinans, lithotomum occultum ulterius in vesicam urinariam usque ad finem sulci itinerarii protrudit. Omnibus his factis, itinerarium lithotomicum e vesica urinaria, tanquam inutile jam

1) Nouveaux Eléments de Pathologie Médico-chirurgicale par la Roche et Sanson. Vol. IV. pag. 1356 — 137. Paris, 1828.

instrumentum, extrahit atque lithotomo occulto, concavitate sua ad inferiora circumacto, operator spiras moventes ejus comprimit, trahensque ad se lithotomum e vesica educit atque manubrium ejus a horizontali directione pedetentim ad inferiora inclinando, perscindit tali modo collum et prostatam urethrae in utroque latere in diametris ejus inferioribus obliquis, ergo in omnium maximis. Ope hujus sensim sensimque ad inferiora factae manubrii inclinationis atque globorum, qui in apice cultrorum positi sunt, cel. Dupuytren laesionem corporis vesicae urinariae evitare studuit; cum concavitate instrumenti laesionem intestini recti praecavisset. Ultimus operationis actus vel calculi extractio, praesente tam larga in vesicam urinariam via, forcipis lithotomici ope, duce indice manus sinistram in vesicam inducti, facillime peragitur.

§. 15. Eodem fere tempore, quo cel. Dupuytren utilitatem hujus operationis in vivis probavit, cl. Delpech suam interpretationem methodi Celsiana publici juris fecit.¹⁾ — Qui Professor Clinici, quod Parisiis in Monte Pessulano floret, in primis incisionem partium externarum atque vesicae urinariae, explicare studens, huic novae methodo varia sat ingeniose a se excogitata addidit

innuitque, se jam longe ante Dupuytren hanc methodum in cadaveribus, coram studiosis illustrasse.

§. 14. Alii scriptores, in primis Dr. Senn²⁾, in a) magnitudinem diametrorum prostatae atque ambitum aperturae in collo urethrae et prosta factae, b) in instrumenta, quibus haec perficitur, inquirentes, utilitatem atque necessitatem hujus novae methodi multis in casibus probare studuerunt. Secundum Dr. Senn opinionem, culter rectus, globulo in apice instructus, omnibus caeteris, in incisione colli urethrae prostataeque adhibendis instrumentis, longe praeferendus est. Is etiam discrimen inter sectionem bilateralem et transverso-obliquam bilateralem statuendam esse putat atque hanc methodum ipse proponit tanquam novam methodi bilateralis variationem. Haec, nova Senniana immutatio, caeterum majori tantum inclinatione sectionis sinistram ad inferiora, a Beclardiana discrepans, eodem modo iisdemque instrumentis atque methodus Beclardiana correctior peragitur. — Caeterum Dr. Senn non modo hanc solam admittit incisionem, quam dixit: *la Taille bilaterale modifiée*, describit etiam eam methodum, ubi externa incisio plaga lunata efficitur additque directionem

---

1) Revue médicale 1824. T. III pag. 180 — 186.

2) Recherches sur les différents méthodes de la Taille sous-pubienne. Dissert. inauguralis. Paris. 1825.

hujus semilunaris sectionis ab angulo arcus ossium pubis maxime pendere. Quin etiam proponit incisionem membranaceae partis, non longitudinalem sed transversam facere, ne intestinum rectum ob propiorem situm, laedatur.

§. 15. Cl. Ollivier, qui in tractatu de lithotomia cel. Scarpa, ab eo in Gallicum sermonem converso, indagationes Beclardianas sectionis transversalis v. bilateralis accuratissime exposuit, nil ab illo in operatione hac facienda, discrepat. His paucis, historia hujus methodi continetur.

Caput II.

§. 16. Ut ea, quae hic enarrabo, lectori magis perspicua fiant atque ut ordinem, quem in sequentibus hujus dissertationis sectionibus observabo, haud confundam, nonnullas anatomico-chirurgicas adnotaciones ad gl. prostatam spectantes, hic praemittendas esse puto.

§. 17. Ut incisio urethrae colli glandulaeque prostatae majori cum securitate atque sine ullo periculo fiat, describam dimensiones baseos prostatae ab orificio naturali colli urethrae ad peripheriam tendentes, quae cuique operatori notissimae esse debent, si magnitudinem incisionis ante operationem, quantum id fieri potest, accuratius definiri vult.

Cel. Scarpa et post hunc Dr. Senn (in dissertatione sua supra laudata) accuratius has dimensiones exposuerunt. — Attamen actatis, genitalium, valetudinis, ac forte nationum ratio, magnitudinem horum diametrorum (potius radiorum) potissimum immutare videntur.

§. 18. Itaque si, basi prostata resecta, modo transverso et quidem a superioribus ad inferiora, ab urethra radii ducuntur, tum eos (ut Dr. Senn monet) sequentis magnitudinis esse videbimus: a) *Radius perpendicularis inferior, ca*, (vide Tab. fig. 1.) apud varia subjecta erit magnitudinis a 6 — 8 linearum rarissimeque amplius; b) *Radius perpendicularis superior, ce*, rarius magnitudinem 3 — 4 linearum superat, immo apud nonnullas species, descente in hoc loco massa glandulae prostatae, omnino non extat, quod nonnullis urethram in glandulam prostata desuper usque ad certam profunditatem, sed non ad ipsum centrum illius depresso esse, conjiciendi ansam dedit; c) *Radius transversalis, cb*, aequalis 9 lincis; d) *Radius obliquus inferior, cd*, in medio inter perpendiculari et transversalem jacens, est magnitudinis 10 — 11 linearum; e) *Radius obliquus superior, cf*, secundum Dr. Vidal opinionem ¹⁾,

¹⁾ Grosheim's: operative Chirurgie. T. II. pag. 356. Berlin. 1831.

aequalis est 9 lineis; Scarpa ¹⁾ vero hujus radii magnitudinem 6 — 8 linearum esse vult, ducens eum cum transversali sub angulo 21°. Quae posterior definitio superioris obliqui radii verior mihi atque formae ipsi glandulae prostatae magis consentanea esse videtur.

SECTIO SECUNDA.

Nunc breviter proponam, ea tantum quae proprie a me describendam methodum spectant et primo quidem inquiram: in notiones generales, quibus niti debet securitas cum sectionis bilateralis, tum etiam lateralis; dein instrumentorum conspectum generalem, quae ad sectionem colli urethrae et prostatae in methodo bilaterali adhibenda sunt, proferam; postremo emolumenta et necessitatem hujus novae methodi, si non in omnibus, in plurimis certe casibus, demonstrare conabor.

---

1) Traité de l'opération de la Taille; traduit de l'Italien par C. P. Ollivier (d'Angers) p. 16. Paris, 1826.

Caput I.

Notiones generales, quibus securitas cum hujus novae methodi, tum sectionis lateralis niti debet.

§. 19. Omnium, quae post lithotomiam factam accedere possunt malorum, infaustissimum, fere semper vitae aegrotantium periculosissimum, est in telam cellulosam partium adjacentium, urinae sanguinisque infiltratio. Quam semper inflammatio vehementissima atque gangraena harum partium consequi solet; eaque operatoribus jam ex antiquioribus temporibus sat cognita atque autopsia probata est.

Quem infaustum et nostra etiam aetate nonnunquam in lithotomia obvium exitum, aspicientibus nobis, statim haec quaestio obversetur, necesse est: *Quid causae sit cur lithotomia hunc exitum periculosum nonnunquam habeat et quo modo hic exitus infaustus praecaveri possit?*

§. 20. Quam quaestionem nostris quoque temporibus operatores solvere tentarunt, qui omnibus, quae casu fiunt, remotis, hanc tam magni momenti operationem, Anatomia duce, magis certam facere studuerunt.

Cel. Scarpa, innumeris experimentis nixus, veram infiltrationis urinae sanguinisque causam, in glandulac prostatae vaginalaque ipsius perfecta divisione positam esse censuit. — Quae vagina, aponeurosi perinaci superiore vel pelvia fascia (Cloquet)

aut rectovesicali (Blandin) duplicata, si incidatur, nil impedit, quominus urina in telam cellulosam, inter fasciam pelviam et peritonaeum jacentem, infiltretur ¹⁾.

Nos vero cum sententia hujus peritissimi viri consentientes, statuere possumus, hanc tanquam omnium gravissimam in perficienda per perinaeum lithotomia, regulam: *Ut infiltratio urinae sanguinisque evitetur, basin prostatae, saltem vaginalam ejus in hoc loco nunquam prorsus perscindendam esse.*

§. 21. In bilateralis sectione, haec cautio in glandula prostata perscindenda facilis negotio atque majori cum securitate, quam in omnibus aliis per perinaeum lithomiae methodis, adhiberi potest; nam sectione glandulae prostatae ex utroque latere facta, clarus luce appetet, aperturam in collo urethrae et prostata aptius in basi hujus sine vaginalae incisione fieri posse.

§. 22. Eodemque consilio plus minus respondet, nec non minoris momenti in hac operatione in genere, est situs partium vesicae adjacentium normalis minime mutandus; quod praesente laxo celluloso connexu illarum cum vesica urinaria semper maxime est praecavendum, ne etiam urinae san-

guinisque hac ex causa infiltratio fiat. Nonnulli operatores, hac tantum ex causa itinerarium lithotomicum in vesicam urinariam inductum, non sustentante ministro relinquere videntur, ne ita partium cuiuslibet lateris vesicae urinariae intensio vehemens fieret, connexus vero hujus cellulosus et imprimis cum intestino recto violaretur, quibus negligitis urina, in spatium hic arte factum, jam ubi vesica urinaria inciditur, leviori modo infiltratur. Eadem ex causa laudari non potest, repetita atque cum violentia peracta instrumentorum per vulnus in vesicam urinariam introductio.

In calculi ipsius extractione, qui volumine suo orificium in collo urethrae et prostata factum, longe superat, extensio vel dilatatio vulneris nonnullis laudata nunquam nimie atque violenter facienda est. Quod, si necessarium est, (ut in sectione lateralii saepe accidit,) tum manu valde canta sensim sensimque, ut cel. Scarpa ²⁾ monet, peragatur.

Neque supervacaneum esse videtur monere, hanc dilatationem magis etiam innoxiam esse, si in vulneris directione perpendiculari peragatur i. e. ad superiora et inferiora, non vero in transversali. Primo enim in casu, partem inferiorem incisae prostatae ad intestinum rectum admovendo, rupturam

1) Blandin: Traité d'Anatomie topographique. Paris. 1826. pag. 187. atque L'elpeau: Traité d'Anatomie chirurgicale. Paris. 1826. T. II. pag. 294.

2) L. c. pag. 5.

telae cellulosa inter intestinum rectum et vesicam positae, facilius praccavemus, id quod in casu altero vel si vulnus dilatatur ad latera, secus fieri solet.

Caeterum vulneris dilatatio, quamquam levissima atque secundum artis leges peracta, nunquam (ratione vulnerum consolidationis habita) dilatationi vulneris ope scindentis instrumenti, praeserenda est.

§. 23. In methodo vero bilateralis, apertura in collo urethrae et prostata tam magna sit, ut fere omnes calculi, qui per arcum ossium pubis transire possunt, leviori modo, quam in sectione lateralii atque sine vulneris dilaceratione contusioneque extrahantur. Igitur faustissimis eventibus, quibus extractiones calculi secundum hanc methodum ornatae fuerunt, ducti, affirmare possumus:

Ambitum orificii in collo urethrae et prostata ad calculum extrahendum sufficientem, secundam esse gravioremque conditionem optimi eventus cum methodi bilateralis, tum lithotomiae per perinaeum universae.

Et profecto vulnus fit semper purum et sine dilaceratione, ergo neque calculo, neque forcipe lithotomico tempore extractionis ejus contundi potest; unde fit, ut vulneris consolidatio prompta atque facilior reddatur; uti hoc observatum fuit in aegrotis, ope hujus sectionis bilateralis tractatis, quippe qui omnes citius reconvaluerint, quam aegrotantes, qui lithotomiam secundum alias methodos

perpessi sunt; immo etiam apud unum illorum teste ill. Beclard ¹⁾ duabus post operationem horis transactis, urina per urethram effluere coepit et nunquam amplius per vulnus perinaei revertebatur, id, quod sine dubio, primam vulneris interni intentionem, hoc tempore incipientem clarius luce probare videtur.

§. 24. Laesio intestini recti, quae in lithotomia per perinaeum tam saepe accidit, inprimis iis ad incisionem colli urethrae et prostatae adhibitis instrumentis, quorum pars scindens plus minus ad inferiora spectat, jure meritoque ab omnibus fere nostris aetatis operatoribus maximis periculosa existimabatur. Nam etiamsi non semper mors hauc laesionem sequitur, attamen quae inde consequuntur, curationem retardant atque per longum tempus, immo etiam per totam aegroti vitam durant. Hic etiam difficultas praecavendi, ne urina in intestinum rectum ex vesica urinaria transeat, multum ad fistularum sic dictarum rectovesicalium originem consert.

Non desunt etiam casus pathologici, ubi haec laesio intestini recti, adhibito cultro aut lithotomo occulto, evitatu difficillima sit, ²⁾ in iis nimirum, qui frequentibus alvi obstructionibus atque calculo

¹⁾ Revue médicale. 1825. T. IV. pag. 478.

²⁾ Traité des Maladies chirurgicales et des opérations qui leur conviennent par M. le Baron Boyer. Tome IV. pag. 710. Bruxelles. 1828.

jam din laborabant, quam ob causam inferior intestini recti pars nonnunquam vehementer dilatatur, quo in casu teste Velpeau ¹⁾ magis etiam laesio hujus canalis, in hac parietis anterioris intestini recti excavatione, prostatae atque vesicae urinariae situ inmerso, facilior redditur. Qua ex causa scalpellus vel lithotomus occultus quamquam obliqua (ad exteriora) in directione tempore operationis scindens, nihilominus tamen margines hujus excavationis prominentes facile tangens, parietem intestini recti anteriorem patescit.

Praeter hunc pathologicum intestini recti statum, jam naturalis ejus partis inferioris situs vel directio, faciliorem hanc laesionem, imprimis manu non suspensa agente, reddit. — Etenim paries spati triangularis (quod inter partem membranaceam et intestinum rectum est), posterior paululum ad anteriora incurvus est; incurvatio haec insignior sit, si declinatio intestini recti ad coccygem hic non paullatim sed repente fiat, id quod apud adultos plerumque observatur. Hoc in casu dilatatorio scindente et imprimis a cl. Cline emendato, etiam scalpello ipso in denudanda ²⁾ aperiendaque parte membranacea, intestinum rectum et sine ea quam commemoravimus dilatatione, facile laedi potest.

¹⁾ L. c. T. II. pag. 319. Paris. 1826.

²⁾ Boyer l. c. pag. 710. T. IV.

Nunc quia quam facilis periculosaque sit haec laesio, monstravimus, tertiam hanc in lithotomia per perinacum eamque magni momenti, constitutimus legem: *laesionem intestini recti hac in operatione semper cautissime evitandam esse.*

Igitur in denudanda aperiendaque parte membranacea hoc evitari potest sectionibus iteratis, manu temperata supra digitos manus sinistram, uno superjacentes, eumque ad os coccygis prementes, atque cultro magis ad partem membranaceam, quam intestinum rectum, converso, institutis.

Ut vero, dum prostata atque collum urethrae inciduntur, haec laesio securius evitetur, in usum vocanda sunt ea instrumenta, quae vel maxime hunc ad finem a viris peritissimis sunt accomodata ut e. g. dilatatorium scindens cel. Scarpae.

§. 25. Quamquam vel in methodo bilateralis laesio haec etiam accidit, attamen longe rarius, quia a) iter ad partem membranaceam denudandam tam largum est, ut omnes partes, quae incidi debent, facillime perspici possint; b) loco unius digitum tuerintur, eodem consilio facile duo in vulnus immitti possunt; — c) dum vero collum urethrae atque prostatae inciduntur, sane intestini recti laesio difficultis est evitatu, si nimirum incisio harum partium scalpelli ope aut lithotomo occulto et imprimis dilatatorio scindente a cel. A. Cooper proposito perficitur; attamen haec laesio omnino effugi pos-

test, ut mihi quidem videtur, etiam praesente, quam supra commemoravimus intestini recti dilatatione, si ad prostatae incisionem dilatatorium scindens Scarpianum adhibeatur; quo igitur consilio cum experientia Viri peritissimi Clarissimique Praeceptoris mei Professoris Mojeri, tum propria in ceteris experientia hujus simplicis dilatatorii praestantiam edoctus, eius duplicationem proponere audeo.

§. 26. In denudanda aperiendaque parte membranacea nec non in collo urethrae atque prostata perscindendo non minoris etiam momenti sequentem regulam esse puto: *Non perscindendas esse eas partes, in quibus nimirum majoris voluminis atque ligatu difficilia vasa sanguifera distibuentur.*

A directione locoque, ubi partes inciduntur, membranaceam partem obtegentes, maxime pendet laesio arteriae perinaei superficialis nec non transversae perinaei et quidem rami ejus vel sic dictae arteriae bulbii. Incisionis externae directio in bilaterali methodo, tanquam ex duobus lateralibus, forma parumper arcuata, constans, nulla vasa sanguifera majoris voluminis in se includit. — Quamquam ill. Beclard atque asseclae ejus voluti cl. Olivier (d'Angers) unam tantum lateralem incisionem in sectione bilateralis aliis praeferunt, nihilominus tamen cuique hujus rei gnaro, id ope lithotomi oc-

culti duplicitis aut dilatatorii scindentis ejusdem formae fieri non posse statim elucubbit, cum haec instrumenta incisionem bilateralem i. e. in ambobus rapheis lateribus faciendam postulent.

§. 27. Nunc quaenam partes atque quo modo perscindendae sint enarrabimus:

Dissecta cute, textus perinaei subcutaneus statim nervos vasaque sanguifera perinaei superficialia in se continens in conspectum venit. Haec vasa et nervi in lithotomia per perinaenum plus minusve incidi solent, in bilaterali vero methodo fere semper et quidem maiores eorum rami dividuntur. Qui tamen cum in superficie positi atque non tam majoris voluminis sint, ut haemorrhagia sat pertinax fiat, etiam si haec fiat facili negotio ligari possunt, id quod labiis vulneris a se remotis, commode perficiuntur.

Perscisso jam textu subcutaneo inciditur aponeurosis perinaei externa vel inferior atque eacum simul superior musculi sphincteris ani insercio nec non etiam rami nonnulli arteriae perinaei superficialis. Deinde parte muscularum bulbocavernosorum inferiore musculisque perinaei transversis atque ani levatoribus resectis, inciditur aponeurosis perinaei media, infra quam eae perinaei partes positae sunt, quas in primis operatores sedulo observare debent, et quidem haec sunt arteria perinaei transversa atque urethrae bulbis.

Verentur porro plurimi operatorum ne arteria

perinaei transversa hoc tempore lacdatur, sed si rem accuratius perlustrabimus, statim videbimus, hanc arteriam necessario perscindere debere, saltem duos ejus ramos tempore, quo pars membranacea denudetur, nullo modo intactos remanere posse. Quia, quantum ex partium situ naturali cuique notum est, arteria perinaei transversa ¹⁾ priusquam lineam perinaei medianam attigerit, in tres ramos, nimirum superiorem, medium inferioremque dividitur; quorum primus 12 — 14 linearum supra anum ad superiora tendens a latere in urethrae bulbum intrat ibique in cavernis ejus multisariam distribuitur; secundus ramus vel medius inter bulbum ipsum intestinumque rectum percurrit; ramus vero tertius vel inferior est omnium minor atque circa anum et in intestino recto desinit. — Omnes hi rami inter se iuosculantes permultas anastomoses cum ejusmodi ramis lateris oppositi ineunt. Igitur jam ex decursu horum posteriorum ramorum (id est inferioris atque medii) arteriae perinaei transversae patet, eos immediate in itinere ad partem membranaceam jacere, ergo necessario modo perscindi debere.

Quamquam superior ejus ramus, etiam propter incuriam operatoris nonnunquam dividitur, attamen semper haec praecavenda est: enim volumen ejus

saepe sat grande est nasciturque etiam ea nonnunquam separatum ab arteria pudenda; ergo haemorrhagiam, si perscinditur, maxime periculosam provocare potest. — In bilateraliter vero methodo incisio externa 6 — 8 lineas supra anum incipit, ergo lacio arteriae bulbi facilis negotio semper praecavari potest.

Quod ad laesionem ipsius bulbi urethrae attinet, nonnulli auctorum ut cl. Blandin ²⁾ eam non ita fugiendam esse aestimant, immo necessariam putant; ill. Beclard et Ollivier (d'Angers) ³⁾ evitatu difficultissimam, volumine bulbi pathologice adhaerente, credunt, ubi secundum eorum opinionem aut intestinum rectum aut bulbus ipse, in transitu ad membranaceam urethrae pariem, laedi debent.

Apud aegrotos nonnullos, qui per longum tempus calculo in vesica urinaria laborabant, praecipue apud senes nonnunquam haec bulbi amplificatio longitudinalis revera animadvertisit etiam cum ea, quam supra commemoravimus adhaesione per fibras ad intestinum rectum ³⁾ ligamentosas; id quod valde impedit, quominus tempore partis membrana-

1) *Blandin*: l. c. pag. 386. Vide notam.

2) l. c. pag. 245.

3) Ollivier (d'Angers) l. c. vide Tab. V. F. Tab. VI, C.

1) *Velpau*: l. c. T. II. pag. 284.

ceae denudationis, bulbus digito ad superiora removetur.

Attamen Blandiniana opinio a nobis admitti nequit et quidem hac ex causa: a) quia laesio bulbi sine adhaesione ad intestinum rectum, per protrusionem baseos bulbi ad superiora ope digitii manus sinistrai, leviori modo praecaveri potest et quidem ab omnibus operatoribus tam sedulo evitatur; b) quia resecta parte bulbi inferiore, quae ut notum est, tam grandem arteriam, qualis est arteria bulbi in se accipit, haemorrhagia potest exoriri, maxime vitae aegrotantis periculosa. Haec ultima ratio est, ut mihi videtur, sufficiens, propter quam permulti operatores laesionem bulbi atque arteriae periuiae transversae maxime periculosam esse putant.

Nos igitur etiam laesionem bulbi urethrae semper valde periculosam existimantes, debemus ubi eum assecuti simus (si desit ejus cum intestino recto adhaesio), digito manus sinistrai eum ad superiora prementes, ab acie scalpelli removere. — Praesentibus vero amplificatione adhaesioneque ejus cum intestino recto, per sectiones iteratas suspensa que manu denudetur bulbus atque frenulum tendinosum in medio ejus, ne intestinum rectum vel bulbus laedatur, cautissime perscindatur oportet. Caeterum hic status pathologicus valde rarus est; tamen nolit obliuisci ejus operator, ne una sectio temere ulterius protracta, aut intestinum rectum aut bulbum patefaciat.

Apud haemorrhoidarios atque perpetua vel a calculo vel ab haemorrhoidibus vesicae urinariae irritatione affectos, animadvertisit nonnunquam varicum per magna copia, cum circa vesicam urinariam, tum etiam in eo perinaci triangulari spatio, per quod culter ad partem membranaceam aperiendum, transire debet.

Egomet ipse bis in cadaveribus adulorum tam statum pathologicum indagavi, ubi mariscae circa anum positae, clarissima luce naturam morbi demonstrabant atque arteria bulbi, separatim apud unum eorum ex arteria pudenda interna proveniens, fere duplex volumen hoc in casu prae se se rebat. — Patet igitur iude, tempore partis membranaceae denudationis, haemorrhagiā venosam vehementissimam fieri posse, attamen si haec sine arteriae bulbi laesione fiat, maxime periculosam aegrotantis vitae fieri non posse.

Incisa igitur parte membranacea, dividitur col lum urethrae et glandula prostata in sectione bilaterali aut in transversa aut, ut jam supra dictum erat, in obliquis inferioribus diametris, nunquam regula, quam supra commemoravimus, neglecta. In casu enim contrario, praeter urinae sanguinisque in telam cellulosam circumiacentem infiltrationem, apud haemorrhoidarios, haemorrhagia venosa valde copiosa fieri potest, quae cum infiltratione conjuncta,

exitum operationis insanum reddit, id, quod exemplum cel. Dupuytren nos docet ¹).

§. 28. Difficultas atque remediorum penuria, quam operatores conqueruntur, si arteria pudenda interna laedatur, nostris temporibus ut videtur, omnino mitigari possunt eo, quod nisi regulas lithotomiae vehementer violaveris, haec laesio omnino locum habere nequeat ²). Ut enim mittamus, natum ipsam arteriam hanc tum situ ipso, tum fascia fibrosa a cultro securam redidisse; etiam si dedita opera eam laedere velimus, peculiaris profecto ars scalpellum movendi desiderabitur.

Experimentis indagationibusque in cadaveribus, eductus, cum aliis auctoribus nostrac aetatis eruditissimis persuasum mihi habeo: Haemorrhagias vehementissimas in lithotomia non ex praecisa arteria pudenda interna, sed potius ex quolibet ejus ramo majore, ut ex arteria bulbi aut corporum penis cavernosorum, si incisio externa plus uno pollice supra anum incipit, provenire ³). Caeterum, nos tot tamque frequentium anomaliarum, quod ad cursum in systemate vasorum attinet non ignari, nullo modo laesionem pudendae arteriae internae omnino denegare audemus. Quod si encheiresis in

¹⁾ Velpeau: l. c. Par. II. pag. 286. Paris 1826.

²⁾ Blandin: l. c. pag. 387.

³⁾ Velpeau: l. c. pag. 280.

hac operatione perficienda mala, variae denique instrumentorum scindentium in lithotomia adhibendorum formae adjiciantur, tum casus hos accidere posse, non negabimus.

Caeterum si praesente vehementi haemorrhagia ex iis arteriis, quae ligatu sunt difficiles, omnia media: uti pressio osculi praecisae arteriae digito, unus tubuli argentei cum sacco, linteo carpto impleto Dupuytreni ¹), canterisatio, praessio trunci communis arteriae pudendae internae ad tuberositatem ossis Ischii ejusdem lateris, (ut fecit Travers ²) et alia similia frustra adhibentur, unicum et fortasse omnium optimum remedium tum erit, ligatura arteriae pudendae communis, prope ejus in pelvin introitum. Acus a cl. Zang ³) hoc consilio proposita vix bonum habebit eventum, quia unus ejus sat incertus et propter aponenrosis, qua haec arteria oblegitur, maxime difficultis redditur.

¹⁾ Histoire et description de la Taille latérale suivant la méthode perfectionnée de W. Cheselden, traduit de l'Anglais par M. H. Guerin, Paris 1818. p. 151—154.

²⁾ Ab illo aegrotus resupinus in horizontale durumque planum collacatus erat, atque melioris eventus causa compressa aut ex linteo carpto plumaceoli inter os coccygis et tuberositatem ischiadicam hujus lateris, ubi arteria quaolibet praecisa est, interpositi.

³⁾ Zang's Darstellung blutiger Operationen. T. 3. 2te Abtheilung; Explicatio tabulae 111ae figura 5. 1819 Wien.

§. 29. Ex omnibus hoc capite dictis atque inter se collatis patet, haec esse observanda:

1. Incisionem baseos glandulae prostatae nunquam extra vaginam ejus producendam.

2. Situm partium naturalem, quantum hoc fieri potest, minime mutandum.

3. Orificio in collo urethrae atque prostata talia magnitudinis faciendum, ut calculus ex vesica urinaria sine ruptura et contusione partium eximi possit.

4. Laesionem intestini recti p[re]ae metu fistularum rectovesicalium, saepe per totam vitam aegroti durantium, semper evitandam.

5. Vasorum sanguiferorum divisionem, praecipue quae majoris voluminis sunt, praecavendam, ubi vero nonnulli rami majorum vasorum percissi fuerint, tum statim secundum regulas artis, remedia certa in usum vocanda.

6. Denique harum conditionum permultas in methodo bilateralis facilius, quam in aliis lithotomiae perficienda methodis, expleri.

C a p u t II.

Instrumentorum in methodo bilateralis ad colli urethrae et prostatae incisionem adhibendorum, conspectus generalis.

§. 30. Sectio colli urethrae glandulaeque prostatae bilateralis pariter atque in methodo laterali

triplicis generis instrumentis perfici potest et quidem: 1) scalpello adhunc potissimum finem accomodato; 2) lithotomo occulto et denique 3) Dilatatorio scindente, eo tantum discriminé, quod utrumque illud duplicatum esse debeat.

Primo quidem aspectu perinde esse videtur, qualemunque horum instrumentorum ad operationem perficiendam adhibeatur, sed accuratius emolumen-
tis incommodisque cuiusvis eorum separatim per-
lustratis, videbimus, nonnullis in casibus id imprimi-
mis, non vero alind ad eventum operationis bonum,
in usum vocandum esse. Igitur de his seorsim agamus.

A. Scalpellus lithotomicus.

§. 31. Operatores incomoda simplicis scal-
pellii probe tenentes, (quae in brevitate ejus atque
magnitudine apicis ejus cum itinerarii lithotomici
culco non congrua constant, imprimis vero deficiente
ejus robore, si in homines adultos agat), magnam
copiam instrumentorum hujus generis sic dictorum
lithotomorum vel urethrotomorum invenerunt. Gel.
Cheselden primus, quod sciām, optimum hujusmo-
di generis lithotomum, cum certa laminae ejus di-
mensione, quem postea emendavit ill. Langenbeck,
proposuit.

Sanequidem scalpellus est omnium simplicissi-
mum ad lithotomiam perficiendam instrumentum;

attamen incisio incerta, etiam praesente certa laminae scalpelli dimensione, necessariq; e majori minorive manubrii ejus ab itinerario declinatione atque ob prostatae leviorum a scalpello recessum, se qui solet; quae fere unica causa fuit, cur operatores in locum ejus lithotomum occultum vel dilatatorium scindens substituere studuerint. Si vero experientiam atque firmitatem manus operantis, quae in usu scalpelli desiderantur, atque facilitatem laedandi intestini recti ope urethrotomi addamus, tunc quisque videbit, scalpellum non esse talis pretii, ut primum locum propter praestantiam suam in apparatu lithotomico occupare debeat; praesente autem supra a nobis nominata pathologica intestini recti dilatatione, usus ejus ut mihi saltem videtur, omnino vetetur, necesse est.

Cum in bilateralis tum etiam in laterali prostatae incisione haec incommoda urethrotomi haud minus noxia sunt; caeterum firmitas manus atque longa ejus experientia in hac operatione perficienda valde impediunt, quominus usus urethrotomi in certis casibus omnino denegetur.

B. Lithotomus occultus duplex.

§. 32. Tam simplex quam duplex lithotomus occultus jam recentissimis temporibus inventi sunt, ut orificium in collo urethrae glandulaque prostata certae magnitudinis fieret, atque facilis recessus par-

tium secundarum per cultros scindentes, eodemque tempore ad latera intendentibus, evitaretur. Quantum hoc ultimum in lithotomia scalpelli ope perficienda impedit, neminem fugit, qui vel semel hanc operationem in cadaveribus tentaverit. Lithotomus autem occultus dilatatorium scindens eo antecellit, quod, ut notum est, glandulam prostatam in omnium maximis ejus diametris perscindit: id est in obliquo-inferioribus. Dilatatorium vero scindens et quidem Scarpianum quamquam longe minoris ambitus orificium facit, attamen nunquam totam basin prostatae dividit, id quod lithotomo occulto adhibito in superiores in primis gradus posito, qui numerum 5 superant, secundum exactissimas indagationes a Louis¹⁾ factas semper fere accidit. — Si autem ad hoc lithotomi occulti incommode facilitatem etiam lacerationis intestini recti²⁾ adjiceris atque hac ratione eum cum dilatatorio scidente comparaveris, nihil impedit quominus opinio cel. Scarpae vera declaretur, id est: dilatatorium scindens semper ordinarium inter instrumenta lithotomica locum occupaturum.

Caeterum, lithotomus occultus duplex, in primis a cel. Dupuytren emendatus (descriptionem cuius

1) Mémoires de l'Academie Royal de Chirurgie T. III. in articulo dicto: Rapports des expériences faites par l'Académie Royal de Chirurgie sur différentes méthodes de la Taille par Louis. pag. 534. 1819.

2) Ibidem.

vide in historia methodi §. 11.) apud aegrotos, ubi contraindicationes quales: dilatatio intestini recti, de-sunt, non modo potest sed etiam debet in usum vocari et quidem imprimis tum quando major orificii ambitus in collo urethrae atque prostata ejus faci-endus est.

Dr. Lasserre in dissertatione sua (*Mémoire sur l'opération de la Taille transversalisée*) jure, ut mihi quidem videatur, arcuatam formam lithotomi occulti a Dupuytren emendati vituperat, attamen magna exercitatio hujus peritissimi operatoris, (qui metu laesioris corporis vesicae et intestini recti, lithotomo ad se attracto, pedetentim manubrium ejus ad inferiora inclinari jubet), fere simper operationem hanc faustissimo ornavit eventu.

C. Dilatatorium scindens duplex.

§. 53. Ut scalpelli viae emendantur atque imprimis laesio intestini recti evitaretur, ill. Hawkins dilatatorium suum scindens proposuit. Omnem vero copiam variarum hujus instrumenti emendationum in duo genera describi posse puto et quidem: 1) Dilatatorium extremitate anteriori sua scindens, quod Clineanum audit, 2) Dilatatorium latere suo scindens vel ab ill. Hawkins propositum, quod a cel. Scarpa emendatum est atque partium structurae quae percindenda sunt, maxime accommodatum ¹⁾.

¹⁾ I. c. p. 16.

In methodo bilateralī cel. A. Cooper jam dilatatorium duplicatum scindens Clineanum adhibuit. Vitium autem commune, cum hujus, tum simplicis Clineani dilatatoriū, id est: perfecta glandulae prostatae divisio et imprimis intestini recti extremitate ejus anteriori facilis laesio, haud multos ei laudatores peperit atque ipsum A. Cooperum hanc ob causam ab usu ejus destitisse, verosimile est.

§. 54. Praestantiam dilatatoriū scindentis simplicis Scarpiani, prae aliis hujus generis instrumentis ad vesicam urinariam aperiendam adhibendis, edoc-tus, (ut cuius ope, tam secure haec operatio vel a tirone in chirurgia peragi possit), cum definitam ejus ope incisionem glandulae prostatae, facilem denique laesioris intestini recti evitacionem, etiam necessitatem ejus in casu dilatationis partis inferioris intestini recti ¹⁾ mecum reputarem atque hujusmodi instrumentum bilateralī methodo deesse viderem, dilatatorium scindens Scarpianum simplex omnibus correctionibus, ab hoc peritissimo viro in eo factis, retentis, duplicatum nunc proponere apud animum meum constitui.

Medium semicanalis, ab, (vide Tab. fig. 2. 4.) hujus duplicitis instrumenti, ubi latissimum est, magnitudinem naturalem colli urethrae et quidem locum ejus prope vesicae collum jacentem aequat, nimi-

¹⁾ Velpeau: I. c. T. II. pag. 318.

rum 4. lineas; quodvis latus ejus scindens, *da*, *bc* (fig. 2.) etiam ubi maxima ejus latitudo est, 6. linearum est atque cum piano ad hunc semicanalem perpendiculari eundem angulum efficit atque apud cel. Scarpam, id est 69° , (fig. 4. $\alpha\alpha$); ergo cum piano horizontali 21° , (fig. 4. $\beta\beta$). Tota linea curva *abdc* (fig. 2.) hujus semicanalis, in summa hujus latitudine 16 lineas aequat; linea vero *dc* (fig. 2.) a summo punto alterius lateris ad alterum ducta, quod etiam in summa hujus instrumenti latitudine invenitur, 15th 2 linearum est. Utrumque latus gradatim, convexitate eorum atque dimensionibus immutatis, in rostrum denique vel apicem obtusum C. (fig. 2.) convenient, quod in sulcum itinerarii lithotomici intrare ergo et formam magnitudinemque hunc ad finem idoneam habere debet. — Ad posteriora vero vel ad manubrium B. B. (fig. 2. 3.) (quod etiam metallicum est atque sub angulo obtuso cum parte prima incurvatum est), marginum acies atque latitudo sat prompte diminuitur.

§. 35. Quae contra usum hujus dilatatorii duplices dici possunt, sunt eadem, quae contra simplex Scarpianum afferri solent. a) Permulti auctores angulum inclinationis laterum hujus dilatatorii scindentis ad perpendicularare planum tanquam omnino formae glandulae prostatae non convenientem, vitu-

perant, quod nimis latera haec jam extra modum ad superiora spectent et hac ex causa sectio prostatæ in omnium fere minimo diametro ideoque leviori modo atque cum vagina ejus, peragatur; b) Ajunt etiam nonnulli, arteriae bulbi non vero penduae internae, ut antea putabant aliqui, laesio nem hac laterum inclinatione male praecaveri.

Contra quae omnia, haec proferri possunt: Radium prostatæ Scarpianum in variis subjectis a 6 usque ad 8 lineas variari, ergo metum vaginae laendae in basi prostatæ omnino supervacaneum esse, id quod experientia docet. — Secundum vero argumentum facile negotio refutatur, si distantia arteriae bulbi ab orificio ani sumitur, cum 14 linearum sit, locus vero externae incisionis in methodo bilateralis supra annum 6 lineas aequet. — Ergo dilatatorii scindentis hic transeuntis latera scindentia quamquam 6 linearum sunt, ob gradatissimam vero eorum inclinationem magis ad exteriora quam ad superiora spectantia, nunquam arteriam bulbi attingere possunt, quia fere semper spatium 2 et ultra linearum inter aciem laterum et arteriam hanc intactum remanebit. c) Non minoris etiam momenti argumentum est, quodque imprimis contra dilatatorium hoc scindens duplicatum afferri potest: nonnunquam incipiente ejus motu (eo magis si incaute hoc persiciatur) mucronem ejus ex orificio in parte membranacea facto, exire, unde fieri, ut hoc instrumentum direc-

tione sulci itinerarii lithotomici non conservata, extra urethrae collum se movens, falsam viam inter glandulam prostatam atque intestinum rectum ingrediatur ¹⁾). — Procul dubio dilatatorium scindens Clīneanum si obtusum est, hoc vitio hand liberum est, ergo magis etiam hoc dilatatorium Cooperianum; dilatatorium vero scindens Scarpianum maxima cum gradatione ex convexitate sua in sat tenuem extremitatem anteriorem confluens, hand magna cautione adhibita atque omnibus servatis regulis, omni ex parte hanc accusationem a se avertit. Quod ut duplice dilatatorio scindente a me nunc proposito etiam secure evitaretur, peculiarem attentionem in eo fabricando adhibui atque extremitatem ejus anteriorem quantum hoc fieri potest, sat angustam fieri jussi, cuius ope metus viae falsae securius evitari potest. — d) Orificium in collo urethrae prostataque id ambiente, dilatatorio hoc duplicato factum, est multo minoris ambitus, quam id, quod ope lithotomi occulti duplicitis perficitur. Negari non potest (ut hoc jam dictum erat in §. 32), dilatatorium scindens duplicatum, hac ratione lithotomo occulto dupli, postponi debere (qui prostatam in duobus ejus diametris omnium maximis perscindit) nihilominus tamen propter securitatem laesioris intestini recti, semper dilatatorium hoc lithoto-

1) Scarpa l. c. pag. 12.

mo occulto praferendum est. Hac etiam ex causa quod ill. Beclard ¹⁾ suadebat: *ut dilatatorium scindens Scarpianum tali modo modificaretur, ut latera ejus scindentia, tanquam cultri lithotomi occulti ad inferiora spectarent, a nobis admitti non potest.* Caeterum orificium in collo urethrae atque prostata hoc dilatatorio scindente duplice factum est talis jam ambitus, ut fere omnes calculi majores, qui solum sub arcum ossium pubis transire possunt, faciliter atque cum minori ruptura contusioneque partium colli urethrae eximantur, quam hoc in methodo laterali fieri solet, id quod non parum ad vulneris faciliorem consolidationem confert. e) Dilatatorio, dicunt, scindente partes perscindendae magis repulsantur, quam secantur, quo sit, ut incisio difficilior fiat atque partes a tela cellulosa interjacente violenter separantur. Certe hoc accidit, si dilatatorium sat obtusum est, si vero illud acutum est, atque glandulae prostatae substantia pathologice non est immutata, tum hoc ultimum argumentum, quod contra dilatatorii praestantiam afferri potest, ipsum per se corruit.

Maxime optandum esset, ut dilatatorium scindens tanquam instrumentum nonnullis in casibus omnino necessarium semper in apparatu lithotomico adesset; quia non semper praedici po-

1) Ollivier (d'Angers) l. c. p. 20. Paris, 1826.

test, num lithotomus occultus aut dilatatorium scindens ad operationem hanc perficiendam adhibendus sit. Tirones autem in chirurgia, hanc sibi regulam generalem statuent, ut hanc operationem imprimis apud homines adultos, semper dilatatorii scindentis vel quod omnimum optimum est Scarpiani simplicis vel a me duplicati ope perficiant.

§. 39. Itaque ex his omnibus quae de instrumentis in methodo bilateralis adhibendis hucusque attulimus sequitur:

1. *Scalpellum lithotomicum v. urethrotomum* manu operatoris infirma munquam incisionem glandulae prostatae secure perficere, laesionemque intestini recti ope ejus male praccaveri.

2. *Lithotomum occultum duplarem*, vitiis urethrotomi non carentem, non tam secure incisionem glandulae prostatae peragere, atque tunc adhiberi debere, cum aperturam in collo urethrae et prostata quam maximam facere velimus. Maxime vero cavendum est ne in summos numeros positus, incisionem extra limites prostatae faciat.

3. Dilatatorium denique scindens Scarpianum aut simplex aut duplicatum, fere omnibus, quae priorum instrumentorum sunt incommodis a se remotis, est omnium hujus generis instrumentorum optimum ad hanc operationem bono cum eventu perficiendam, non modo tironi, sed etiam, ut vidi-

mus peritissimo operatori nonnullis in casibus maxime necessarium.

Caput III.

Emolumenta ac necessitas methodi bilateralis nonnullis in casibus.

§. 37. Ad emolumenta, quae ex hac methodo emanant, quae jam ex parte enumerata sunt, haec etiam referenda:

1. Major ambitus, locus atque forma externae incisionis partium, membranaceam partem obtegentium, sine laesione partium majoris momenti propter hoc jacentium, quo sit, ut: a) calculorum sat magni voluminis exemptio facilior reddatur, quia haec incisio fere in omnium maximo perinaei spatio locum habet; b) urina, magis in medio vulneris fluens, sine retentione e vulnera ruat; c) instrumentorum introductio atque eductio sine violentia atque extensione partium externalium fiat.

2. Incisio colli urethrae atque ejus prostatae magis determinata talem formam accipit, ut pars colli urethrae vesicaeque urinariae inferior vel corpus trigonum Lieutaudii intactum remaneat, quocum vasa ejaculatoria testiculorum atque prostatae non tangantur, necesse est. Vulnera, hoc dilatatorio scidente duplicato, factum, canalis formam referens, impedit, quominus urina per incisionis latera percurrit atque tali modo irritationem partium secundarum

ex acrimonia urinae exoriendam, prohibet. Calculus cum forcipe eum ambiente facilius per *vulnus* in *methodo bilateralis*, quam *laterali sectione*, transit, ideoque *vulnus* magis purum remanet atque citius coalescit.

3. Bulbus urethrae atque arteria ejus in *methodo bilateralis* faciliiores evitatu sunt, quam in aliis lithotomiae per *perinacum* perficiendae methodis.

4. Intestinum rectum, imprimis adhido dilatatorio scindente nunc a nobis proposito, non laeditur.

5. Infiltratio urinae sanguinisque atque ex hac inflammatio telae cellulosa circumiacentis pendens, dilatatorio hoc scindente melius praecavetur, quam omnibus aliis in lithotomia adhibendis instrumentis, quia basis prostatae ejus ope, nunquam protrsus percinditur.

6. Denique facilitas vasa sanguifera, si necesse erit, ligandi, praesente tali forma incisionis externae, perspicua est: nam diductis vulneris labiis, sat magnum spatium in conspectum venit, ubi digitus operatoris atque instrumentum cum ligatura facili negotio immitti possunt.

Casus ubi haec methodus adhibenda est.

§. 38. Omnes calculi quorum magnitudo diametri transversalis 12 lineas superat, ut jam primo aspectu appetet, per sectionem lateralem nisi cum violentia atque dilaceratione partium et imprimis

prostatae, eximi non possunt. Ut vero hujus interdum noxiae sequelae evitentur non ne melius erit, jam ab initio operationis *vulnus* prostatae etiam in latere ejus dextro ad eandem magnitudinem atque id in sectione laterali in sinistro sit, augere calculumque extrahere sine affectione aegroti mala atque supervacanca, et ut ipse hic ultimus operationis actus, qui quam difficilis interdum sit cuique notum est, facilius perficiatur.

Si vero nobis a quibusdam occurrit, voluminis calculi ita accurate ante operationem determinandi perdifficile esse negotium, ut loco methodi lateralis, bilateralis adhibeatur methodus, his respondebo: Nos, cum ex tempore dolorum aegrotantis nec non catheterismo et sic porro de mola calculi circacircum judicare possimus, emolumenta bilateralis methodi agnoscentes, nullum errorem commissuros, si statim ab initio hanc bilateralem in usum vocaverimus. Si vero variis ex causis ante operationem id perspici non possit, tum ope dilatatorii scindentis duplicitis hac methodo in usum vocata, orificium in collo urethrae atque ejus prostata talis ambitus fieri, ut id vel majori calculo, si talis adsit, sufficiat. — Ideoque, ut mihi quidem videatur, tantum abest ut haec nova methodus in usum communem vocari non possit, ut etiam debeat. Me novarum rerum cupidine duci, qui dicant, non defuturos esse scio; quibus in eos sau-

stissimos hujus methodi eventus ostendam, quibus a cel. Dupuytren¹⁾ atque Beclard²⁾ in usum vocata ornata erat.

Quibus omnibus praemissis, non id nobis consilium erat, ut sectionem lateralem vituperaremus, sed difficultate calculi molae ante operationem determinandae nixi, simul alia permulta, quae jam supra commemoravimus, majoris ambitus orificii in prostata facti, emolumenta perpendentes, nos melius facturos esse putamus, si statim ab initio operationis aperturam in prostata amplius fecerimus, quam si minori facto, eum postea dilatemus, aegrotumque frustra cruciemus.

SECTIO TERTIA.

Caput I.

Modus, quo sectio bilateralis peragenda est.

§. 39. Indicationes atque contraindicationes ad hanc operationem perficiendam, quia cum iis communes sunt, quae in universum in lithotomia observantur et tam accurate in omnibus operibus chi-

1) Revue Médicale: 1825. T. 1. pag. 305.

2) Revue Médicale: 1825. T. 1. pag. 477. ibidem, T. IV. p. 478. — Archive générale de Médecine Mai, 1824. pag. 159.

rurgicis exponi solent atque partim jam a me ipso in §. 38. expositae sunt, facile me eas commemorandi opera hic supersedere posse puto.

§. 40. Modus autem aegrotantem ad operationem praeparandi nunquam negligendus est et quidem pridem ante operationem praeparatio illa incipienda est. Quisque status morbosus, si adest, qui operationis exitum plus minusve insaustum reddere potest, ante tollendus est. Tollatur ideoque nimia sensibilitas totius systematis nervosi balneis tepidis atque nervinis medicaminibus; irritatio atque sensibilitas topica organorum uropoeticorum, si haec gradum inflammationis adhuc non est assecuta, praeter balnea tepida; obvolventibus mitigandae sunt, ut emulsionibus amygdalarum dulcium cum antiphlogisticis atque antispasmodicis conjunctis, ut acidum borussicum, hyoscyamus, ipsumque opium in retracta dosi, ne alvns obstipetur. — Si vero aegrotus dolores a calculo in vesica urinaria ortos conqueritur, tunc bono cum eventu fortasse, injectiones in vesicam ex aqua tepida aut decocto althaeae non copiosae, pridem ante operationem institui possunt, quo fit teste cel. Ch. Bell¹⁾ ut dolores atque spasmi diminuantur, catheterismus ipse

1) Magazin der ausländischen Literatur der gesammten Heilkunde und Arbeiten des ärzlichen Vereins zu Hamburg; herausgegeben von G. H. Gerson u. Dr. N. H. Julius. 1. Band- pag. 473. 1821.

antea difficultis, nunc pariter atque calculi exploratio, magis facilior reddantur; urina acredinem suam demittat, quae per vulnus post operationem ruens, hanc ob causam irritationem ipsamque inflammationem nimiam partium vulneratarum prohibet. Laxantibus levioribus, contenta primarum viarum, si adsunt magna in copia, pridem educentur et imprimis clysmate nonnullis ante operationem horis, intestinum rectum evacuentur, cum ad laesionem hujus praecavendam, tum etiam ut decursus post operationem aegroti status magis regularis fiat. — Taceam jam de regimine aegrotantis ante operationem, quod quale esse debeat atque cuius pretii sit, cuique rei gnaro omnino notum esse, credo.

Apparatus lithotomicus.

§. 41. Instrumenta quibus haec operatio perficitur, sunt triplicis generis:

1. Exploratores atque Conductores,
2. Instrumenta scindentia,
3. Instrumenta, calculo eximendo atque interdum in vesica frangendo inservientia.

Ad primum genus pertinent:

a) *Itinerarium lithotomicum* variae magnitudinis atque curvaturae et imprimis a cel. Dupuytren emendatum. (Vide historiam hujus methodi).

2) *Dilatatorium obtusum*, quod saltem nostra aetate jure meritoque prorsus sere oblivioni

traditum; cuius loco aut dilatatorium scindens aut potius conductor vivus, i. e. digitus index manus sinistrae adhibetur, nam hoc duce et forceps lithotomicus et alia instrumenta, si hoc necessarium erit, secure atque facile in vesicam urinariam immittuntur; c) *Specillum sulcatum*, tum necessarium est, ubi amplificationem vulneris facere velimus, ut hoc fit in Beclardiana et Senniana methodo.

Secundo instrumentorum genere adnumerantur:

a) *Scalpellus acuminatus, rectus* atque sat robustus, quo partium externarum incisio peragitur.

Ad collum autem urethrae prostatamque ejus aperiendam adhibetur:

b) aut *Urethrotomus*, c) aut *lithotomus occultus duplex* cel. Dupuytreni, aut d) *Dilatatorium scindens duplex*; quodvis autem horum secundum indicationes jam supra stabilitas (Vide conspectum instrumentorum) adhibendum est; e) *Scalpellus rectus angustusque*, globulo in apice suo praeditus.

Ad tertium genus spectant:

a) *Forceps variis generis lithotomicus*, quem optimus est, ut mihi videtur Cheseldenianus;

b) *Cochlear lithotomicum*; c) *forceps sic dictus mordax*, calculo in vesica urinaria frangendo inserviens, quod nunc rarissime, in methodo vero a nobis descripta fere nunquam in usum vocatur.

Praeter haec etiam requiruntur: apparatus ad

injectionem in vesicam aut aquae tepidae aut decocti althaeae; apparatus arteriarum deligatorius atque in omnibus operationibus res necessariae, ut aqua tepida, frigida, atque spongia marina.

§. 42. Aegrotantis tempore operationis situs atque in eo stabilendi ratio. In robusta, mediae altitudinis aut vulgari aut lithotomica, si adest, tabula, aegrotus in situ leviter ad anteriora inclinatum supinus collocandus est, sub os sacrum pulvinar peculiare e corio factum, duos pollices crassum oblongumque, deficiente autem hoc, compressum linteum ejusdem crassitudinis atque formae, linteo cerato obductum, interponitur, ut pelvis hanc ob causam magis ad superiora vertatur perinaeum, que operationi magis idoneum reddatur. Quo facto aegrotus hoc in situ, modo consueto in lithotomia, laqueis stabilitur.

Sex ministri tali in ordine disponuntur: duo eorum femora aegrotantis, extrosum didacta tenent, tertius omnium maximi momenti atque dextro aegrotantis latere positus, manu dextra scrotum elevet, quo sursum leviter traxit, magis adhuc perinaeum expandit, sinistra vero manu itinerarium lithotomicum in vesicam ante jam inductum, fere perpendiculariter membrum ejus directionem cum aegrotantis corpore atque contra raphen conservans, sine ulla perinaei tensione, susineat:

Quartus minister, prope operatorem locum su-

um tenens, instrumenta a quinto accipiens, qui prope apparatus lithotomicum stat, quo par est, ordine operatori tradat. — Qui quartus minister etiam apparatus ad vasa liganda in uno manu habeat; ministro vero sexto cura aegroti (v. c. si animi deliquium fit), imprimis vero pars aegroti corporis superior, ne agitatetur atque operator hac ex causa impediatur, tradenda est.

Operatio ipsa.

§. 43. Cruenta autem operatio tribus actis consistit: I. Denudandae atque aperiendae partis membranaceae; II. Colli urethrae prostataeque resectionis et denique III. Calculi exirahendi.

Primus operationis actus.

Secundum ill. Boëclard methodum, sectio partiū externarum eodem modo atque in methodo laterali facienda est, cum vero aut lithotomus occulus aut dilatatorim scindens duplex ad collum urethrae prostatamque ejus perscindendam in usum vocatur, tum externa sectio sequenti modo peragenda est: Priusquam haec incipiat, accuratis divergentia ramorum arcus pubis, quae apud varios homines varia, tactu exploranda est; nam secundum majorem minoremve eorum divergentiam curvatura externae incisionis determinatur. — Quo facto, operator si sinistro genu, in pulvinari scordeo humi jacenti, in-

sistens (ut altitudinem perinaei magis aequet, si hoc necessarium est) tres digitos (indicem, medium annularemque) manus sinistrae, arcuatim supra anum ponit, eumque ad os coccygis leviter deprimit. Deinde manu dextra, scalpelli acuminati recti apicem inter tuberositatem ossis ischii dextram et anum (10 — 12 linearum a laiere hujus abstante) usque ad aponeurosin perinaei externam infigit atque eo arcuatim per raphen 6 linearum supra anum in latus sinistrum ducto, cùtem, textum subcutaneum resecat et sinistro latere, loco incisioni dextri lateris respondentem, hanc primam incisionem finit. Curandum est, ut summa vulneris convexitas directe per raphen, cornua vero incisionis plus minusve cum ramis arcus pubis parallela in directione decurrant. Facta hac incisione expansio perinaei, a ministro scrotum sustinente, per iminutam ejus ad superiora tractionem, relaxetur, ne cutis marginum vulneris superiorum a subjacente textu violenter separetur. Operator autem indice atque medio digitis manus sinistrae in medium vulneris protrusis, caute atque leviter intestinum rectum denudatum ad os coccygis deprimens, sectiones iteratas parumper minores, quam in cute, partium praecitantium facit atque apice scalpelli magis sursum spectante, (ne prostatiae apex, quae albidiusculi coloris appetet, extrinsecus laedatur) partem membranaceam urethrae de-

nudat atque eodem scalpello eam in longitudinem 3 — 4 linearum incidit.

Interdum in hoc triangulari spatio, praecipue apud haemorrhoidarios, tela cellulosa sat condensata venisque repleta animadvertisit, quae similitudinem bulbi urethrae habeat; attaman operator hac similitudine minime detineri se patiatur, sed eam perscindere debet.

Secundus operationis actus.

Quia hic operationis actus instrumentis triplicis generis peragi potest, modum tantum eum perficiendi ope dilatatorii scindentis duplicitis accuratius describam; de adhibendis autem duobus caeteris ea tantum monebo, quae in conspectu horum generali a me praetermissa fuerint.

A. Modus Urethrotomo agendi.

Praeter ea, quae de usu hujus instrumenti hoc consilio adhibendi dicta sunt, ut mihi videatur, sequentia adhuc notatu sunt dignae

a) Itinerarii lithotomici curvatura, adhibito urethrotomo, diligentissime in parallelam cum ramis arcus pubis directionem redigenda est, ut incisio prostatae rite peragatur, ideoque b) Manubrium itinerarii semper ad aegrotantis inguen, incisioni oppositum, fortiiter inclinandum est, ut pars curvaturae ejus, quae in vesica urinaria invenitur, hoc ex motu brevior fiat, atque iter urethrotomi

brevis reddatur; si contra, tunc scalpellus majus iter percurrentes, facile totam basin glandulae prostatae atque vaginam ejus perscindit; c) Angulus, sub quo urethrotomus cum itinerario lithotomico ab initio incisionis iungitur, maxime respiciendus est, atque nunquam declinato ad inferiora manubrio urethrotomi augeatur, quippe quo facto, periculum sit, ne incisio glandulae prostatae extra limites baseos ejus producatur, quod eo difficilius evitari potest, si regula hujus paragraphi secunda negligatur; d) denique firmitas operantis manus, in quavis sectione adsit, necesse est. — Caeterum ut jam dictum erat, tempus operationis longum, incisionis ambitus incertus, partium secundarum a scalpello facilis recessus, omnium vero gravissima laesio intestini recti tam facilis ope urethrotomi, licet alia non desint scalpelli lithotomici in manu operatoris periti commoda, maxime me cogunt, ut modum hanc operationem in adultis perficiendi duabus sequentibus instrumentis sequar:

B. Modus lithotomo occulto duplice perficiendi.

Cum nil amplius de usu hujus instrumenti dicere possim, quam quod jam in methodo cel. Du puyren describendo attulimus; ejus modo, quod lithotomi occulti duplicis incommodum gravissimum est i. e. laesionis intestini recti hic reminiscamur,

quod directe inter cultros scindentes, praesente vero dilatatione intestini recti pathologica vel sub iacens, haud magis ita saluum servatur atque in scalpelli usu.

C. Modus perficiendi hanc operationem ope dilatatori scidentis a me duplicati.

Delecto hoc dilatatorio scidente ad collum urethrae prostamatque ejus aperiendam, tanquam duobus prioribus praestantiori, operator, itinerario lithotomico directione fere omnino perpendiculari ad corpus aegrotantis atque prorsus raphae correspondenti posito, rostrum dilatatorii hujus per orificium in parte membranacea factum, duce aut ungue indicis sinistri aut scalpello, quo haec incisa erat, in sulcum itinerarii lithotomici immittit. — Deinde surgens atque ex motu et sono metallorum praesentiam rostri dilatatorii scidentis in sulco itinerarii cognoscens, operator pedetentim atque omnino media directione vulneris conservata, dilatatorium in cavitatem vesicae urinariae protrudit et quidem dirigens illud aliqua ex parte ab inferioribus ad superiora, simul manubrium itinerarii lithotomici ad se ipsum inclinans, ut 1) parietes vesicae urinariae, a lateribus dilatatorii scidentibus, apice itinerarii sursum repulsentur, 2) ne itinere dilatatorii breviore redditio, vulnus in prostata minoris, quam debeat, ambitus fiat.

Rostrum dilatatorii scindentis, fine sulci itinerarii lithotomici, in motu suo impeditum, incisionem colli urethrae et prostatae jam peractam significat, quam ob causam itinerarium lithotomicum, nunc uti jam inutile instrumentum e vesica urinaria educitur. His peractis, secundum canalem dilatatorii scindentis, primo index manus sinistram, tum denique cautissime pristina directione vulneris conservata, dilatatorio extracto, secundum digitum jam forceps lithotomicus in vesicam introducitur.

Si vero glandulae prostatae facta incisio nondum sufficiat (de quo jam ex minori, quam par est, penetratione dilatatorii scindentis in vesicam urinariam, concludi potest), exploretur vulnus dígito indice, priusquam itinerarium e vesica remotum fuerit, ut si necesse erit, praesente itinerario et dilatatorio scidente in vesica urinaria, vulnus magis amplificari possit.

Apud infantes, ubi glandula prostata sat parva est, secundum Scarpaee opinionem collum urethrae et glandula prostata, in spatio linearum 2, scalpello simplici incidenda est atque vulnus tantum est dilatandum, quantum hoc ad calculi exemptionem postuletur.

Tertius operationis actus.

Hic tam difficultas interdum in laterali sectione actus, in methodo bilateralí necessario modo duplo

levior reddi debet, et quidem revera duplicato officiī glandulac prostatae ambitu, cum majori facilitate peragitur.

Index manus sinistram interdum prius, quam forceps lithotomicus in vesicam urinariam inducatur, tanquam calculi explorator, si hic sat prope collum urethrae jacet, adhiberi cum emolumento potest, nam calculus eo exploratus, in diametro suo transversali et quidem omnium minimo, leviori modo apprehendi potest; quo facto denique levioribus tractionibus, praesente mola ejus, forcipe lithotomico magis ab intestinum rectum quam ad arcum pubis calculus caute depresso, e vesica urinaria eximitur.

§. 44. Intestinum rectum prolapsum, quod tempore operationis ¹⁾ ex clamore atque tenesmis aegrotantis et praeципue apud infantes interdum accidit, statim reponendum est.

Haemorrhagia, quae si adsit, nunquam fere vehemens fit, sublata atque sanguine abluto, aegrotus e laqueis solvitur atque in lectum propestantem caute transferitur, ubi resupinus parumper ad se invicem adductis genibus atque supra pulvi-

1) Charcoviae talem casum in aegroto 12 annorum, tempore operationis ut vidarem, mihi contigit, quae ab operatore peritissimo atque praceptorie pie a me contendo cl. Professore Ellinsky, bono cum eventu facta erat.

nar cylindricum flexis, ut ad perinaeum facilius iter remaneat, collocatur.

Postea, quando urina ab aegroto per urethram jam mitti incepit, i. e. incipiente vulneris interni cicatrisatione, pulvinar sub genubus jacens removetur atque aegrotus extremitatibus inferioribus portrectis, in situ horizontali tanquam maxime ad labiorum vulneris externi approximationem idoneo jaceat, necesse est.

Curam post operationem, tum nonnulla, quae tempore operationis necessaria sunt et a me hic praetermissa fuerunt, secundum communes Chirurgiae leges fieri oportere, jam sponte intelligitur.

§. 45. *Methodus quadrilateralis.* Vulneris in collo urethrae atque prostata ambitus, qui sectione bilaterali perficitur, secundum nonnullorum opinionem haud sufficiens, atque eum majorem reddendi cupido, anno 1828 Doctorem Vidal ut inventiret, sic dictam sectionem quadrilateralem permonverunt, in qua ille colli et prostatae urethrae incisionem scalpello, recto, globulo in apice praedito in quatuor obliquis radiis (superioribus et inferioribus, vide fig. 1.) bilateraliter peregit. Anno 1850 Dr. Colombat, ad hanc operationem facilius peragendam suum cystotomum, 4 laminis instructum, (cystotome à quatre lames) ¹⁾ proposuit, tanquam in-

strumentum scalpello praestantius. Quae methodus licet variatio tantum bilateralis sectionis sit, tamen neque rationi neque structurae partium repugnat et ubi calculi mola admodum magna est, in usum vocari potest. Caeteroquin hucusque ignotum est, num sectio quadrilateralis vivis applicata fuerit nec ne; ideoque, ut locum in serie optimarum lithotomiae methodorum occupet, ulteriori praxi prohetur, necesse est.

Caput II.

Ea, quae post operationem hanc ope dilatatorii scindentis a me duplicati in cadaveribus peractam, indagavi.

I.

In cadavere hominis 45 annorum, maxime robustae constitutionis atque majoris corporis staturalis, sectionem bilateralem peragere suscepi. Ante operationem, me divergentiam ramorum arcus pubis explorante, spatium inter tuberositates ischiadicas 3 pollicibus aliquanto majus inveni, perineo vero atque vesica urinaria dissectis haec indagavi. a) In primo operationis actu partes quae a me plaga lumen dissectae erant: cutis, textus subcutaneus, aponeurosis perinei externa, insertio superior musculi sphincteris ani, inferior pars muscularum bulbocavernosorum, musculi perinei transversi, levatores

¹⁾ Revue médicale 1850, T. I. p. 421.

ani, aponeurosis perinaei media, tela cellulosa par-tem membranaceam immediate obtegens et de-nique paries hujus anterior in spatio 3 li-nearum in longitudinem fissus erat. Truncus ar-teriae perinaei superficialis, arteria bulbi, bulbus urethrae intacti erant; nervi vero pudendi externi nonnulli rami praecisi erant. b) Collum urethrae atque prostata ejus in apice et medio bilateraliter omnino i. e. cum vagina hujus resectae erant; basis vero prostatæ solummodo ab interiora ex parte incisa et quidem ita, ut spatiū $3\frac{1}{2}$ linearum substancialium usque ad vaginam ejus integrum restaret. c) Orificium in collo urethrae et glandula prostatæ hoc dilatatorio scidente peractum, in diametro suo transversali 1 pollicem et 4 lineas aequabat, dilata-tione vero leniori i. e. sine ruptura substantiae prostatæ usque ad 1 pollicem et 6 linearum in hoc diametro amplificari potuit. d) Intestinum rectum, quamquam omnia intestina flatibus sat expansa erant, integrum remanebat. e) Tunicae vesicæ urinariae pathologice incrassatae praecipueque mucosa ejus variis in locis destructa erat; circa totam vesicam urinariam et imprimis inter tunicam ejus ex-ternam et peritonaeum rete venosum, copiose san-guine repletum, circumjacebat. f) Glandula prosta-ta maxime indurata atque in volumine suo pa-thologice aucta, etiam varicibus circumdata erat.

Non deerant signa chronicæ irritationis in tela cel-lulosa, quae eam circumdabat.

Maxime miratu digna erat fere perfecta dis-proportio nonnullorum radiorum glandulae prostatae cum iis, qui a Dr. Senn adducti sunt et quidem: α) Radius transversus 9 lineas, β) Radius obliquus inferior 10 — 11 et ulterius, γ) Radius obliquus superior Vidalii $8\frac{1}{2}$ — 9, Scarpianus vero usque 10 lineas, δ) Radius perpendicularis inferior 5 — 6 lineas, η) Radius perpendicularis autem superior 7 lineas, continebant, ideoque pars prostatæ superior majorem crassitudinem, quam inferior habebat.

ε) Vulnus prostatæ sensim sensimque dilatans, ambitum ejus quamquam amplificatum perspexi, nihilominus tamen superficiem vulneris magis asperam atque margines ejus magis hiantes reddi. Quod ex substantiae ruptura, praesente hac induratione sub-stantiae prostatæ explicari posse censeo.

II.

Cadaver hominis 25 annorum a Phthysi pul-monali mortui, indagavi.

α) Externa incisione eadem partes, atque in primo casu (vide pag. 65 lit. a) sectae erant. b) Vul-nus in prostatæ, ambitu suo, latitudini instrumenti respondens, sine laesione intestini recti atque bulbi urethrae faciūt erat. c) Glandula prostatæ, quamquam multo minor, quam in primo casu atque dum

normalis erat, attamen basis ejus non prorsus resecta fuit, nam spatium circa unam lineam substantiae ejus usque ad vaginam integrum remansit. d) Vulnus glandulae prostatae, dilatatione sine dilaceratione adhibita, sat leviter et nonnullas ad lineas in ambitu suo amplificari poterat.

II.

Operationem in cadavere macilenti hominis 50 annorum atque sat magnae corporis staturaे peregi, in quo sequentia observavi: a) Incisione partium externa, abscessum sinistorum aui jacentem, aperui, butbi urethrae involucrum fibrosum incante laesi, quam ab causam sanguinis parva copia, aperto etiam aliqua ex parte bulbio ipso effluens, iter ad partem membranaceam parumper oculuit. Si ramos majores arteriae pudendaе exterae exceperis, nullae partes majoris pretii percissae erant. b) Lapis fluviatilis irregularis formae atque grandis, quem ante hanc operationem per sectionem altam in vesicam urinariam misi, sat difficile per vulnus colli urethrae et prostatae exemptus erat, quippe qui cum labiis forcipum in diametro suo transversali 2 pollices superans, non nisi cum dilaceratione substantiae glandulae prostatae per vulnus ejus transire potuerit, quam dilacerationem, revera postea excisa vesica urinaria, vidi, manente tamen vagina bascos prostatae integra. c)

Intestinum rectum non laesum fuit. d) Glandulae prostatae basi, transversa in directione prorsus dissecta, sequentis magnitudinis radios ejus vidi: α) Radium obliquum inferiorem 8 linearum, β) Radium transversalem 7 linearum, γ) Radium inferiorem perpendiculararem 6 linearum.

Ex his omnibus hujus capituli inter se collatis patet: 1. Nullas partes, hoc dilatatorio scidente rite adhibito, perscindi, quae exitum operationis infastum reddere possint. 2. Adhibita vehementer vulneris dilatatione, semper dilacerationem substantiae glandulae prostatae exoriri. 3. Ambitus vulneris in prostata hoc dilatatorio factum, non semper sufficere, ut cuiusvis magnitudinis calculus sine ruptura substantiae prostatae eximi possit. 4. Dimensiones glandulae prostatae hic a me allatas, ab iis quas Dr. Seun protulerit discrepare.

Tabulae explicatio.

Figura I.

- Sectionem transversalem verticalemque baseos glandulae prostatae referens:
- c. orificium urethrae.
  - ii. Sectio verticalis ductum ejaculatoriorum vesiculae seminalium.
  - l. substantia glandulae prostatae.
  - h. vagina ejus verticaliter resecta.
  - k. Vesiculae seminales.
  - m. Vesica urinaria.
  - ac. Radius glandulae prostatae verticalis inferior.
  - bc. — — — transversalis.
  - dc. — — — obliquus inferior.
  - ec. — — — verticalis superior.
  - fc. — — — obliquus superior.
  - gc. — — — v. Vidalianus.
  - — — obliquus superior.
  - v. Scarpianus.

Subjectum ad hunc finem a me delectum, constitutio-
nis erat corporis maxime robustae, aetatis vero circa 35
annorum. Radiorum baseos glandulae prostatae (per duas
dies in spiritu vini maceratae) magnitudo naturalis haec est.

Radius ac.	aequalis est	$5 \frac{1}{2}''$;
ce.	—	$3 \frac{1}{2}''$;
ob.	—	$6 \frac{1}{4}''$;
cd.	—	$9 \frac{1}{2}''$;
cf.	—	$4''$;
cg.	—	$5 \frac{2}{3}''$;

Figura II.

- Dilatatorium scindens a me duplicatum atque primis
lineis designatum monstrat.
- A. Pars ejus scindens.
  - B. Manubrium.
  - C. Mucro vel rostrum ejus.
- abcd, locum majoris latitudinis hujus instrumenti
indicat.
- ab. Latus scindens dextrum, quod 6 lineas aequat;
  - bc. — — sinistrum ejusdem magnitudinis

dc. linea, quae puncta in lateribus maxime convexita-
tis jungit, $15''$, 2 lineas, continet.

ef. punctata linea, profunditatem semicanalis in hoc
loco, quae certe ab artifice pendet, significat.

In Manubrio mensura linealis (ab:) francogallica
etiam locum habere potest, quae ad varias dimensiones, si
in cadaveribus haec operatio perficiatur, valde necessaria est.

Figura III.

Dilatatorium scindens duplex, ea qua par est magni-
tudine, concavitate vero ad superiora spectans.

- A. Pars scindens.
- B. Manubrium sub angulo obtuso
- C. cum prima junctum.

Figura IV.

Inclinationem laterum hujus instrumenti cum ad lineam
verticalem, tum ad horizontalem refert.

1. Angulus α in quovis latere inclinationem hujus ad
lineam verticalem gh monstrans, 69° graduum est.

2. Angulus β inclinationem cuiusvis lateris ad lineam
horizontalem ef, qui 21° graduum est, designat.

3. Caeterum haec ultima inclinatio revera expansione
urethrae orificii atque forma ejus imaginis etiam diminuitur i.e.
plus minusve horizontalem directionem sequitur, quod ex
vulneris directione hoc instrumento facta, quisque videbit.

4. Lamina chalybeata v, cuneus formam abcd refe-
rens, artifici, ut laterum inclinatio recte definiatur, inservi-
re potest, si nimur in locum maxime latitudinis inter
latera immittatur: tum enim ex accuratissimo contactu
omnium punctorum laterum laminæ cum lateribus instru-
menti atque congrua ejus latitudine cum divergentia laterum
dilatatorii, rectitudo hujus cognosci potest.

THESES.

I. Laesio arteriae pudendae communis in lithotomia rite peracta, locum habere non potest.

II. Laesionem bulbi urethrae, semper evitandam esse, contendo.

III. Methodus bilateralis sectioni laterali praeferenda est.

IV. Dilatatorium scindens Scarpianum omnibus aliis instrumentis, hunc ad finem adhibendis, praefero.

V. Sectionem rectovesicalem vel Sansonianam, post inventam methodum bilateralem, nunquam amplius adhibendam esse, affirmo.

ERRATA.

Pag.	lin.	loco.	lege.
6	1	mehodo	methodo
12	20	Bechard	Beclard
13	11	prodruit	protrudit
15	15	ea	eo
19	22	bilaterale	bilatérale
—	25	differents	diférentes
20	25	definiri	definire
23	6	accedere	accidere
—	10	harm	harum
28	17	, posterior	posterior,
37	9	praessio	pressio
41	24	l'Academie Royal	l'Académie Royale
—	26	Royal	Royale
42	14	simper	semper
45	13	facile	facili
—	14	orificio	orificio
57	18	dilatatorim	dilatatorium
58	7	laiere	latere
60	25	attolimus	attolimus
61	6	dilalatori	dilatatori
62	1	Rostruu	Rostrum
64	27	medicale	médicale

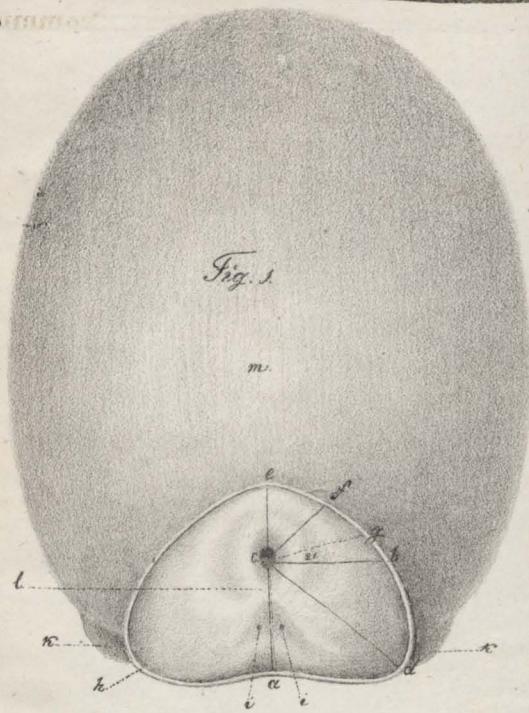
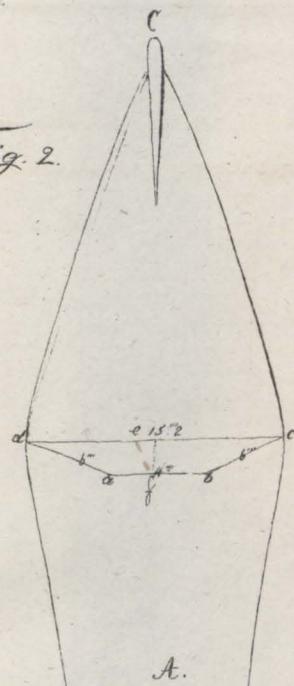
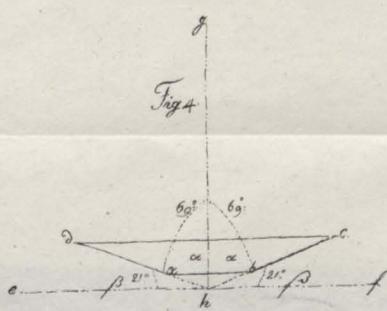

Fig. 2.

Tab. 1.

Fig. 3.

13.

R